

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: ERKJENDELSE

Citation: Aarestrup, Emil: "ERKJENDELSE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid70132/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

ERKJENDELSE.

---

At ikke jeg forlængst har hængt mig  
Om hendes Hals, om hendes Knæ,  
Og i mit Raserie har vovet —  
Ja, hun maa troe, jeg er af Træ.

Men det er jeg paa ingen Maade;  
O, gid jeg bare var af Træ!  
Men, jeg er lidt moralsk, lidt dydig,  
Og derfor egentlig et Fæ.

---

BRØNDEN.

—  
Som denne Brønd, den dybe,  
Den kolde, af hvis Grube  
Man langsomt henter Spanden,  
Som af en Afgrunds Strube;

Hvori en lille Plet kun  
Af Himmelbuen blaaner,  
Hvem flygtigt et Par Stjerner  
Halv skamfuldt Øiet laaner;

Hvori, hvis du blot vilde  
Ud over Randen kikke,  
Du saae, skjøndt lidt formørket,  
Dit Engleansigt nikke —

Saaledes er mit Hjerte,  
En Brønd til Punkt og Prikke,  
Kun, selv naar du er borte,  
Svinder dit Billed ikke.

---